

τρελάρας

τρελάρας, ο, θηλ. **τρελάρρα, η**, ουσ. [μεγεθ. του ουσ. τρελός], ο πολύ τρελός, που συμπεριφέρεται ανόητα, που ενεργεί απερίσκεπτα, ο έξαλλος, ο παλαβιάρης: «έχω γνωρίσει πολλούς τρελούς στη ζωή μου αλλά, τέτοιον τρελάρρα πρώτη φορά μου συναντώ». (Λαϊκό τραγούδι: **τρελάρες** όλοι γίναμε, φτουρήσαμε, πληθύναμε // αν είσαι εσύ καλή, καλά θα ζήσουμε, αν είσ' όμως **τρελάρρα**, θα το διαλύσουμε).

- *είναι τρελάρας*, είναι πολύ τρελός: «είναι τόσο τρελάρας, που κανένας δεν τον κάνει παρέα, γιατί συνεχώς δημιουργεί προβλήματα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας